

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضة البهية في شرح اللمعة الدمشقية (إقرار)

اقرار مريض

جلسه ۵

استاد رفعتی

اقرار مريض:

۱. اگر مريض، به مالی اقرار نمود؛ در صورتی که مورد اتهام باشد؛ آن را از ثلث او می‌دهند و در غیر این صورت، از اصل مالش اخراج می‌نمایند.
۲. منظور از «اتهام»، آن است که ظن غالب باشد که وی قصدش از اقرار، تخصیص دادن مقرر له به مقرر به بوده با اینکه در واقع، کاذب می‌باشد؛ یعنی به کذبش ظن داریم.
۳. اگر «مقرله»، با وارث، در وجود و عدم تهمت اختلاف داشته باشند؛ مدعی تهمت، باید بینه اقامه نماید و منکر آن باید قسم یاد کند؛ البته در این صورت «مقرله» کافی است که قسم یاد کند که علم به تهمت ندارد و نیازی نیست قسم بخورد به علم به عدم تهمت؛ همچنین نیازی نیست که قسم بخورد به استحقاق «مقربه».
۴. اگر مريض از مرضش خوب شد؛ اقرار او پذیرفته است و از اصل مال او خارج می‌شود.

کیفیت اقرار:

۱. اطلاق کیل یا وزن، بر کیل و وزن متعارف در شهر حمل می‌گردد.
۲. اگر مکيال و یا وزن، در شهر مقرر متعدد بود؛ آنچه را که خود بخواهد می‌تواند معین نماید؛ مشروط به اینکه از کیل یا وزن فرد غالبی وجود نداشته باشد.